

?Foneria nova de Maquinària Industrial al carrer Gaudí (1955)

Primavera de 1955, a finals de la construcció de la foneria nova de MISA. Veiem una bandera espanyola que es posava a les obres a punt d'acabar quan no hi havia hagut víctimes. Només faltava col·locar algunes finestres. La foneria es va inaugurar el juny, amb entrada pel carrer Gaudí.

Foto: Marià Lladó

Remarquem el tipus de teulada amb dent de serra, *shed* en arquitectura anglesa, que té l'avantatge de permetre la il·luminació des de dalt. Observem l'entorn amb els horts i la Granja Núria al voltant de la foneria. L'edifici donaria lloc a queixes per part dels pagesos a causa de les emissions contaminants del nou hàbitat. Des del 1962 també van sovintejar els problemes de fum i les queixes dels nous veïns de la Cooperativa de Lourdes que s'hi havien instal·lat per Sant Jordi d'aquell any, davant de l'entrada principal. Hi veiem els recs de la Séquia que passaven del carrer Providència cap al torrent de Sant Ignasi. A dos anys del final del racionament, els pagesos s'espavilaven prou bé. A més dels camps agrícoles ben llaurats, observem dos nens jugant i un pagès treballant. Hi ha algun pi, ametllers... El terreny baixa i el tren dels Catalans passa pel darrere, però no es veu perquè queda enclotat. Alguns veïns anaven a buscar aigua a una font que hi havia a sota. Remarquem també els dos feixos de canyes al voltant de la via.

La corda d'estendre roba i les agulles ens delaten que el professional ha fet la fotografia des d'un balcó de l'única casa que hi havia a costat de l'actual edifici de l'Eurocotxes, molt a prop de la Becman (no es veu en la foto) a la carretera del Pont de Vilomara. Durant anys, en la seva paret principal s'hi llegia amb lletra d'impremta la frase «España es una unidad de destino en lo universal. Viva Franco». La casa era antiga i la van ensorrar. Segons el veí de la zona Josep Morros, a l'esquerra de la fotografia podem veure ca la Xerraca, on vivien els responsables del pas a nivell del ferrocarril. La casa blanca de la dreta s'anomenava popularment del Sergio i en deien cal Pastor. Darrere el carrer Foneria es pot veure la teulada d'una fàbrica de tovalloles de V. Iglesias Casanovas, amb 61 treballadors l'any 1946. Posteriorment, es va exiliar a Mèxic. Era

una zona d'aigües freàtiques i dins la fàbrica hi havia un pou, d'on els veïns agafaven garrafes d'aigua. Al centre de la fotografia es veu perfectament la Granja Núria, que regentava la família Pubill, on tenien les vaques i el femer: ells vivien al costat. Eren distribuïdors de llet, que portaven a algunes cases amb les lleteres. Al costat de la granja hi tenien uns terrenys els oncles de Ramon Solà, actual inspector d'ensenyament, que vivien en un petit xalet amb jardinet i una tortuga. La torre elèctrica de la foneria correspon a l'espai on hi ha el passatge Trieta. El xalet de la Trieta -que no es veu en la foto- és dels anys trenta. En despintar-se s'hi observa la primitiva grafia original en català, abans que fos castellanitzada. Sí que es veuen a la foto les parets de vinya. Un dels murs que continua dona al Trieta. Les cases del fons a l'esquerra són del Tossal del Coro.